

Naar Amtmand Brun endelig i sin Skrivelse, hvor han betegner Selfabstention som Embedsvirksomhed, for at faae mere Holdning tillader sig at insinuere, at der „vistnok“ er flere Tilfælde af Arresterants Misshandling end dem, Kommissionen har optaget, saa er dette, efter at Sagen er endt, en Utilbørlighed i en officiel Skrivelse, saa meget mere som han, der har maattet ty til min iøvrigt ikke ganske ualmindelige Anvendelse af Inspektionsprincipet som Tiltalegrund, maa vide, da det fremgaar af Regnskabet over Sagens Omkostninger, at den unge Kommissionsdommer gif saa vidt i sin Bestræbelse for at opnaa Anklagepunkter imod mig, at han ligefrem hentede en forhenværende Forbedringshusfange, som ikke havde klaget, med Heste og Vogn og holdt ham med Dagpenge i Præsto, uagtet dette Punkt laa helt udenfor Kommissariatet.

At Amtmand Bruns seneste Optreden imod mig i høi Grad har overrasket mig, vil man kunne slutte deraf, at han endnu nærmest Slutningen af min Embedstid, den 1ste Oktober 1877, selv giver mig følgende egenhændige anbefaling paa en Ansøgning om andet Embede:

„Ansøgeren har i den Tid, i hvilken han har været ansat her i Amtet, efter mit Skjøn udvist sig som en dygtig, nidkær, retsindig og modig Embedsmand, der har holdt sin Jurisdiktion i god Orden, og ligeledes har bestyret de kommunale Anliggender vel. Jeg vil ugjerne se ham forlade Amtet, men kan efter hans Anmodning derom ikke negte ham min anbefaling til at erholde det ansøgte Embede.“

Kjøbenhavn, Rosenvængets Allee Nr. 16, 3die Sal, den 13de Marts 1884.

Erhbødigst

Malling Holm.